

Addis Abeba 22. september 2006

Kjære venner!

Godt nytt år!

Den etiopiske kalenderen er ikke som vår egen. Ikke bare er klokken annerledes, dagen begynner ikke ved midnatt, men kl 06.00 om morgenen, slik at vi begynner på språkskolen kl 02.30 etiopisk tid, også måneder og årstallet er forskjellig fra vår vestlige. I dag skriver vi den 12. dagen i måneden Meskerem, 11. september var første nyttårsdag og vi gikk da inn i 1999. Neste år er starten på Etiopias milleniumsskifte. Det er tradisjon for både gutter og jenter å gå rundt og synge og danse for å få noen penger på nyttårsdagen, disse jentene og gutten traff vi i sentrum...

På nyttårsdagen var vi også på besøk hos en slektning til en etiopisk venn i Norge. Hun er gift og har to barn, venter nr. tre. Mannen hennes møtte oss og guidet oss til huset deres, det var litt utenfor byen, det var mange nye hus der, han var bygningsmann og hadde bygd huset selv. De tilhører nok middelklassen her, de hadde fint, lite hus og stor TV. Vi ble godt mottatt og ble servert injerra og vått, selvfølgelig, og også en spaghettirett, vi spiste godt og ble hele tiden forsynt på nytt. Juliana og Johannes spiste også mye, men ingen klarte å spise opp, det var ikke mulig. Jenta deres var 4 år og etter hvert lekte hun og Juliana, gutten var sju år. De snakket litt engelsk og vi snakket litt amharisk, men det blir forhåpentligvis litt lettere å prate neste gang.

Dagene for vår del tilbringes for det meste på språkskolen. Det går fremover, Helen har hatt både skriftlig og muntlig deleksamen med godt resultat, mens Bjarte skal ha sin prøve neste uke. Takket være Sigurd Olav Lende og Rekruttskolen i Stavanger, samt noen ekstratimer på ettermiddagen, er Bjarte nå i en intermediate class, mellom begynnerklassen og advanced class. Det er veldig morsomt å oppdage at vi faktisk kan kommunisere litt på amharisk.

Utetime på språkskolen.

Det øves i etiopisk skrivekunst.

Elevene i begynnerklassen.

I september har også Juliana feiret fødselsdag, hun har nå blitt 7 år og det ble feiret stort, hun har nok ikke hatt så mange gjester i selskap før. Det var 17 unger og 11 voksne, så det var helt fullt her. Vi hadde langbord, spiste pizza, kaninkake, gelekake og muffins og drakk masse brus. Vi var ute og lekte, sporlek, slå på ringen o.l., det var god stemning og mye lyd, veldig fin dag, Juliana var kjempefornøyd. Hun var tidlig våken, det var skolelørdag, kanskje liksom greit, så ble ikke ventetida på selskapet så lang.

Juliana på 7 - årsdagen i etiopiske klær

Vi har ellers forøket familien med tre kaniner til glede for barna, en mor med to døtre.

Fra venstre: Nussemor, Joe, Juliana, Karamella Mirabella og Johannes

Regntiden går nå mot slutten, vi merker at det er mindre regn om dagene og mer sol. Likevel er det en kaldere årstid her også, så selv om det er varmere på dagene med sol er det kaldere om nettene.

Likevel er det fremdeles regntid, og en dag opplevde vi oversvømmelse i hagen fra elva like ved.

Oversvømmelse i hagen, Johannes med våre danske naboer, som også skal til Jinka.

Lørdag 14. oktober skal Juliana løpe Addis-løpet, et sponset løp der skolebarna løper så lenge de orker rundt en 500 meter lang bane (maks 1, 5 time). Inntektene går tre prosjekter:

1. Veveprosjekt på Casa Inches av KFUK for unge jenter slik at de kan skaffe seg en inntekt.
2. Hjelp til noen av beboerne i skolens nærområde som trenger hjelp til å sette huset i stand.
3. Bussturer ut av Addis for foreldreløse barn i et HIV / AIDS prosjekt

De av leserne som måtte ha lyst til å tegne seg for et sponsorbeløp pr 500 meter kan gi beskjed før 10. oktober. Beløpet er valgfritt i etiopiske birr (1 birr er ca 0,75 kroner) og kan settes inn på en norsk konto etter løpet.

Vi begynner etter hvert å få en grov oversikt over byen, men det er mye som er uvant for oss. Det er vanskelig å hele tiden forholde seg til pruting, og vi er ukjente med hvor de ulike tingene vi trenger kan kjøpes. Vi har nok kjøpt mye til overpris.

Helen kjøper solbriller.

I dag skulle vi også, andre forsøk, prøve å kjøpe kart over byen, men på Kartinstituttet fikk vi beskjed om alle kart var utsolgt, og tidligst kom inn om en måned. Vi kom også inn i banken for å ta ut penger, men 5 minutter for sent, slik at lunsjpausen var begynt. Kassedamen sa at det ble noen minutter å vente, vi fylte ut sjekken og spurte så hvor lenge, - en time, svarte hun, hvorpå vi heller reiste hjem. Vi får ta ut penger en annen gang.

Helen i trafikken

Addis er en by med store kontraster, det er mange flotte bygninger, og et av de flotteste er hotell Sheraton. Rom fra 200 US dollar (2003 - pris), villa-suite fra 4200 US dollar.

Innkjøringen til hotell Sheraton.

Men rundt omkring er fattige strøk, slum strøk og alle tiggerne. Det er et sjokk å oppleve alle tiggerne, så dere som vil komme på besøk bør mentalt forberede dere. Mange er også svært pågående, kommer bort når vi går på gaten, eller kommer når bilen stopper på rødt lys, og vil ha, de sier: "Give me money", "Give me clothes", mange er krigsinvalid, andre er bare barn. Noen forsøker å skaffe seg litt penger ved å selge tørkepapir eller pusse sko. Spørsmålet om barnearbeid er et vanskelig tema, men det må vel være bedre for barna å pusse sko eller selge tørkepapir enn å tigge?

Her i Addis kan vi kjøpe matbilletter ved et kristent senter som lager og distribuerer mat til de fattige, vi har en bunke av dem som vi deler ut når vi er i sentrum, de er ettertraktede. Stadig gir vi også penger til tiggerne, det er vanskelig å si nei.

Denne uken har vi fulgt undervisning om Islam i Etiopia, en av NLM misjonærene, Terje Østebø, har jobbet med det emnet i ti år og deler kunnskap med oss andre. Det er et interessant og viktig tema og arbeid i de store muslimområdene i øst Etiopia er et satsningsområde fremover. Det er nok mange meninger om hvordan det best kan drives, men vi syns jo at det bør inneholde sykehusdrift også. Det er et sykehus i Ginir, i øst, som NLM er med på å drive, håper å få besøke det.

Det begynner å krible i kirurg-fingrene til Bjarte, han planlegger å besøke tre av sykehusene her i Addis, forhåpentligvis et neste uke.

Vi takker alle som har sendt hilsener på e-post eller brev, det setter vi stor pris på. Her nede føler vi oss litt utenfor nyhetsmessig, avisene kommer en - to uker etter trykkedato og internett kan knapt brukes til annet enn å sende / motta epost.

Når vi har troen på Jesus og får tjene Ham i arbeidet med både å hjelpe for den legemlige nøden og også vitne om Ham, da føler vi at vi er der Gud vil vi skal være.

Vi hilser med Salme 16.

Mange hilsener fra

*Helen,
Bjarte,
Juliana og
Johannes*